

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานฟลามันสำปะหลังสำหรับอุตสาหกรรมอาหารนี้กำหนด คุณลักษณะที่ต้องการ การบรรจุ ฉลาก การซักตัวอย่าง เกณฑ์ตัดสิน และการวิเคราะห์ฟลามันสำปะหลังสำหรับ อุตสาหกรรมอาหาร

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 ฟลามันสำปะหลัง (tapioca, cassava, manihot flour) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากหัวมัน สำปะหลัง (*Manihot esculenta* Crant) ที่ผ่านขั้นตอนต่างๆ เพื่อลดปริมาณไขยาไนด์และทำให้ แห้งชี้งคงมี โปรตีน ไขมัน เกลือแร่ และเยื่อใย เจือปนอยู่ มีทั้งแบบคละอีด และแบบ หยาบ
- 2.2 สิ่งแปรกปลอม (foreign material) หมายถึง สิ่งที่ปะปนมาในฟลามันสำปะหลัง เช่น ชิ้น ส่วนของพืช ดิน ทราย แมลง ชิ้นส่วนของแมลง ขนสัตว์ และสิ่งสกปรกอื่นๆ
- 2.3 สิ่งปลอมปน หมายถึง แป้งชนิดอื่นที่ปนเข้าไปในฟลามันสำปะหลัง

3. คุณลักษณะที่ต้องการ

3.1 สีและกลิ่น

ฟลามันสำปะหลังต้องเป็นผงละเอียด มีสีขาวนวลหรือสีเหลืองอ่อน มีกลิ่นธรรมชาติของฟลา มนสำปะหลัง ไม่มีกลิ่นอัน เหม็นเปรี้ยว หรือกลิ่นไม่พึงประสงค์อื่น การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

3.2 สิ่งแปรกปลอมและสิ่งปลอมปน

ต้องไม่มีสิ่งแปรกปลอม และสิ่งปลอมปน การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.2

3.3 ความละเอียด

ฟลามันสำปะหลังต้องเป็นผงละเอียดไม่จับตัวเป็นก้อน เมื่อตรวจสอบตามข้อ 8.3 แล้ว ต้องมีค่าดังนี้

3.3.1 ฟลาร์ชนิดละเอียด(Fine Flour) ตัวอย่างที่ค้างบนแร่งขนาด 0.60 มิลลิเมตร ต้องไม่เกินร้อยละ 10.0 โดยน้ำหนัก

3.3.2 ฟลาร์ชนิดหยาบ(Coarse Flour) ตัวอย่างที่ค้างบนแร่งขนาด 1.20 มิลลิเมตร ต้องไม่เกินร้อยละ 10.0 โดยน้ำหนัก

3.4 ฟลามันสำปะหลังต้องมีคุณลักษณะทางเคมีและกายภาพ ตามตารางที่ 61

ตารางที่ 61 คุณลักษณะทางเคมีและกายภาพที่ต้องการสำหรับฟลามันสำปะหลัง

คุณลักษณะ	ปริมาณ	วิธีทดสอบตามข้อ
ความชื้น ร้อยละ ไม่เกิน	13.0	8.4
แป้ง ร้อยละ (ของน้ำหนักเมื่ออบแห้ง) ไม่น้อยกว่า	88.0	8.5
ถ้า ร้อยละ (ของน้ำหนักเมื่ออบแห้ง) ไม่เกิน	2.0	8.6
โปรตีน ร้อยละ (ของน้ำหนักเมื่ออบแห้ง) ไม่เกิน	2.0	8.7
ไขมัน ร้อยละ (ของน้ำหนักเมื่ออบแห้ง) ไม่เกิน	0.3	8.8
เยื่อไพร ร้อยละ (ของน้ำหนักเมื่ออบแห้ง) ไม่เกิน	2.0	8.9
ความเป็นกรด – ด่าง	5.7-6.6	8.10
ปริมาณโซเดียม มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมของน้ำหนัก เมื่ออบแห้ง ไม่เกิน	10	8.11
ความหนืดสูงสุด* (RVU) ไม่น้อยกว่า	250	8.12
ค่าความหนืดต่ำสุด* (RVU) ไม่น้อยกว่า	60	8.12
ค่าความหนืดสุดท้าย* (RVU) ไม่น้อยกว่า	85	8.12
ความขาว ** (Kett scale) ไม่น้อยกว่า	80	8.13
วาเตอร์แอคติวิตี้ (a_w) ไม่เกิน	0.5	8.14
อะฟลาโทกซิน (ppb) ไม่เกิน	10	8.15

หมายเหตุ * วิเคราะห์โดยเครื่อง Rapid visco analyser (RVA) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ Standard 1

** วิเคราะห์โดยเครื่องวัดความขาว (Kett Digital Whiteness Meter (Model C-100))

4. สุขลักษณะ

4.1 สุขลักษณะในการทำฟلامันสำปะหลัง ให้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กำหนดสุขลักษณะของอาหาร มาตรฐานเลขที่ นอก.34

4.2 ฟلامันสำปะหลังจะมีจุลินทรีย์ได้ไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดตามตารางที่ 62

ตารางที่ 62 เกณฑ์กำหนดของจุลินทรีย์

ชนิดของจุลินทรีย์	เกณฑ์ที่กำหนด	วิธีทดสอบตามข้อ
จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด โคลโนนีต่อกรัม ไม่เกิน	1×10^6	8.16
จำนวนยีสต์และราทั้งหมด โคลโนนีต่อกรัม ไม่เกิน	100	8.17
Salmonella sp. ใน 25 กรัมของตัวอย่าง	ไม่พบ	8.18
Staphylococcus aureus	โคลโนนีต่อกรัม	ไม่พบ
Escherichia coli	โคลโนนีต่อกรัม	ไม่พบ

5. การบรรจุ

5.1 ให้บรรจุฟلامันสำปะหลังในภาชนะที่สะอาด แห้ง และปิดผนึกเรียบร้อย สะอาดและปิดผนึก
ให้เรียบร้อย

5.2 นำหนักสุทธิในแต่ละภาชนะบรรจุ ต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก
การตรวจสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.1

6. เครื่องหมายและฉลาก

6.1 ที่ภาชนะบรรจุฟلامันสำปะหลัง อย่างน้อยต้องมี เลข อักษร หรือเครื่องหมาย แจ้งราย
ละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ชัดเจน

- (1) คำว่า “ฟلامันสำปะหลัง”
- (2) นำหนักสุทธิ เป็นกรัมหรือกิโลกรัม

- (3) เดือน เป็นปีที่ทำ
- (4) ชื่อผู้ทำหรือโรงงานที่ทำ หรือเครื่องหมายการค้า หรือชื่อผู้บรรจุ หรือผู้จัดทำหน่วยพิมพ์สถานที่ตั้ง
- (5) ประเทศที่ทำ

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

7. การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

7.1 รุ่น หมายถึง พลามันสำปะหลังที่มีคุณภาพเดียวกัน ที่บรรจุในภาชนะชนิดและขนาดเดียวกัน มีชื่อตราหรือเครื่องหมายการค้าเหมือนกัน ที่ทำหรือซื้อขายหรือส่งมอบในระยะเวลาเดียวกัน

7.2 การซักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการซักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้แผนการซักตัวอย่างอื่นที่เทียบเท่ากันทางวิชาการกับแผนที่กำหนดได้

7.2.1 การซักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบสีและกลิ่น การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก

7.2.1.1 ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน ตามจำนวนที่กำหนดในตารางที่ 63 นำตัวอย่างทั้งหมดไปตรวจสอบภาชนะบรรจุตามข้อ 5.1 และเครื่องหมายฉลากก่อน แล้วจึงเปิดภาชนะบรรจุออกตรวจน้ำหนักสุทธิตามข้อ 5.2 สีและกลิ่น

7.2.1.2 จำนวนตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามข้อ 3.1 ข้อ 5.1 ข้อ 5.2 และข้อ 6. ในแต่ละรายการ ต้องไม่เกินเลขจำนวนที่ยอมรับที่กำหนดในตารางที่ 63 จึงจะถือว่า พลามันสำปะหลังรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

**ตารางที่ 63 แผนการซักตัวอย่างสำหรับการทดสอบสีและกลิ่น การบรรจุ และเครื่องหมาย
และฉลาก**

(ข้อ 7.2.1)

ขนาดรุ่น หน่วยภาชนะบรรจุ	ขนาดตัวอย่าง หน่วยภาชนะบรรจุ	เลขจำนวนที่ยอมรับ
ไม่เกิน 1000	2	0
1001 ถึง 40000	8	1
เกิน 40000	13	2

**7.2.2 การซักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบสิ่งแปรกปลอมและสิ่งปลอมปน
ความละอียด คุณลักษณะทางเคมีและกายภาพ**

7.2.2.1 นำตัวอย่างที่เหลือจากข้อ 7.2.1.1 ภาชนะบรรจุละเท่าๆ กัน ผสมรวมกันให้ได้น้ำหนักร่วม ไม่น้อยกว่า 750 กรัม ในกรณีที่ฟลาร์มันสำปะหลังบรรจุในภาชนะขนาดเล็กให้ซักตัวอย่างเพิ่มจนได้น้ำหนักร่วมกัน ไม่น้อยกว่า 750 กรัม บรรจุในภาชนะที่สะอาด แห้ง ปิดสนิท และป้องกันความชื้นได้

7.2.2.2 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 3.2 ข้อ 3.3 และข้อ 3.4 จึงจะถือว่าฟลาร์มันสำปะหลังรุ่นั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

7.2.3 การซักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการวิเคราะห์จุลินทรีย์

7.2.3.1 ให้ซักตัวอย่างทันที ในระหว่างที่ตรวจสอบน้ำหนักสุทธิ โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว ตักตัวอย่างจากแต่ละภาชนะบรรจุ ในปริมาณเท่าๆ กัน นำมาผสมรวมกัน ให้ได้น้ำหนักไม่น้อยกว่า 150 กรัม เก็บตัวอย่างในภาชนะที่ปิดได้สนิท และผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว

7.2.3.2 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 4.2 จึงจะถือว่าฟลาร์มันสำปะหลังรุ่นั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

7.3 เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างฟลามันสำปะหลังต้องเป็นไปตามข้อ 7.2.1.2 ข้อ 7.2.2.2 และข้อ 7.2.3.2 ทุกข้อ จึงจะถือว่าฟลามันสำปะหลังรุ่นนี้เป็นไปตามมาตรฐาน

8. การทดสอบ

8.1 นำหนักสุทธิ

ชั่งตัวอย่างทั้งภาชนะบรรจุซักตัวอย่างทันทีเพื่อนำไปวิเคราะห์จุลินทรีย์ แล้วจึงเทตัวอย่างออกให้หมด ชั่งภาชนะเปล่า ผลต่างของนำหนักที่ชั่งได้ทั้ง 2 ครั้ง เป็นนำหนักสุทธิ

8.2 สิ่งแปรกปลอมและสิ่งปลอมปน

8.2.1 สิ่งแปรกปลอม

ชั่งตัวอย่าง 10 กรัม ใส่ในน้ำகลั่น 100 ลูกบาศก์เซนติเมตร คนด้วยแท่งแก้วตั้งทิ้งไว้ 2 ชั่วโมง แล้วตรวจพินิจทั้งส่วนตะกอนและนำ

8.2.2 สิ่งปลอมปน

8.2.2.1 เครื่องมือ

- (1) กล้องจุลทรรศน์ (microscope)
- (2) สไลด์ และกระจากปิด

8.2.2.2 วิธีตรวจสอบ

เจียดตัวอย่างแห้งใส่ลงบนกระจากสไลด์ หยดสารละลาย 0.1 % Congo Red 1 – 2 หยด และเกลี่ยให้ตัวอย่างกระจายปิดด้วยกระจากปิด โดยไม่ให้เกิดฟองอากาศ นำไปตรวจหาสิ่งปลอมปนด้วยกล้องจุลทรรศน์ (จะพบเม็ดแป้งรวมอยู่กับเยื่อไข รูปร่างลักษณะเม็ดแป้งมันสำปะหลังมีลักษณะเป็นรูปไข่ซึ่งปลายข้างหนึ่งถูกตัดออก และผิวตรงส่วนที่ตัดออกมีลักษณะเว้าเข้าข้างใน บางเม็ดอาจมีริมด้านหนึ่งโกร่ง อีกด้านหนึ่งแบบไม่สม่ำเสมอ กันเม็ดแป้งเหล่า นี้จะแสดงให้เห็นรอยบุ้ม (eccentric hilum) อย่างชัดเจน (ภาพที่ 33)

ภาพที่ 33 เม็ดแป้งและเส้นไยมันสำปะหลัง (กำลังขยาย 750 เท่า)
(ข้อ 8.2.2.2)

8.3 ความละเอียด วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ๖

8.4 ความชื้น (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ๖

8.5 ปริมาณแป้งโดยใช้วิธีโพลาริเมตทริก (มอก.52-2516) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ๖

8.6 เถ้า (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ๖

8.7 โปรตีน (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ๖

8.8 ไขมัน (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ๖

8.9 เยื่อไย (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ๖

8.10 ความเป็นกรดด่าง (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ๖

8.11 ไชยาไนค์ทั้งหมด (O' Brien และคณะ, 1994) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข

8.12 ความหนืด โดยเครื่อง Rapid vico analyser (RVU) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข

8.13 ความขาว โดยเครื่อง Kett วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข

8.14 ค่าออเตอร์แอคติวิตี้ (a_w) โดยเครื่องวาออเตอร์แอคติวิตี้ วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข

8.15 ปริมาณอะฟลาโทกซิน (ELISA method) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข

8.16 จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข

8.17 จำนวนยีสต์และราทั้งหมด (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข

8.18 การตรวจหา *Salmonella* sp. (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข

8.19 การตรวจหา *Staphylococcus aureus* (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข

8.20 การตรวจหา *Escherichia coli* (AOAC, 1995) วิธีวิเคราะห์ในภาคผนวก ข